

Werken in het P.C. Hoofthuis

Voor, na en tussen de colleges door beweegt een massa studenten zich iedere dag door het ingewikkelde gangenstelsel van het P.C. Hoofthuis. Tientallen medewerkers zorgen ervoor dat de studenten zich hier veilig voelen, op tijd hun broodje kunnen eten en beschikken over de benodigde boeken. Wie zijn deze mensen die ons dagelijks van dienst zijn? *Babel* sprak met drie medewerkers in het P.C. Hoofthuis over hun achtergrond, loopbaan en, natuurlijk: het werken tussen studenten.

Tekst: Sophie Reinders

Beeld: Renate Klinkenberg

'Ik houd van het contact met mensen, anderen surveilleren liever bij een bedrijventerrein'

De man met de sleutel

Hans Keijer (56) is portier aan de UvA. Hij werkt nu elf jaar op de universiteit waarvan ongeveer een jaar in het P.C. Hoofthuis. Hij is de man met de sleutel: de eerste die het gebouw iedere dag stipt om 06.45 uur binnengaat.

Hoe ben je op de UvA terechtgekomen?

'Dat was eigenlijk een samenloop van omstandigheden. Ik was altijd zelfstandig ondernemer. Ik ben bloemist geweest en later zadelmaker. Op een gegeven moment werkte ik als gebouwbeheerder op het hoofdkantoor van een beveiligingsbedrijf. Met beveiliging had ik eerst niets te maken, ik was puur de huismeester. De UvA zocht mensen en klopte aan bij ons bedrijf. Uiteindelijk ben ik zo op de UvA en in de beveiliging beland. Ik werkte eerst op andere locaties en daar deed ik alles alleen. Hier zitten we met meerdere mensen achter de balie.'

Hoe ziet je gemiddelde werkdag eruit?

'Mijn dag begint hier om 06.45 uur. Gelukkig woon ik in Amsterdam, want het is vroeg. Zodra er iemand in het gebouw aanwezig is, moet er ook een bewaker aanwezig zijn. De eerste uren ben ik er vooral voor onder

anderen de schoonmakers. Ik schakel het alarm uit en loop mijn ronde. Vervolgens ben ik de hele dag bezig met sleutelbeheer. Verder houd ik toezicht, ben ik voor veel mensen het aanspreekpunt voor informatie en sta ik garant voor de veiligheid. Als er iemand van de trap valt zorgen mijn collega's en ik voor EHBO, als er brand uitbreekt zorgen wij voor het contact met de brandweer, etcetera. We mogen het allemaal zelf doen – ik heb mijn certificaten voor brandveiligheid en dergelijke – maar we doen het in principe niet. We zijn er om de machine in werking te zetten als er iets gebeurt.'

Wat is er leuk aan het werken tussen de studenten?

'Het baliewerk is hier echt onderdeel van het bewakingswerk. Ik vind dat zelf erg leuk, maar je moet er wel geschikt voor zijn. Ik vind het contact met mensen heel fijn, maar er zijn ook bewakers die liever alleen in een autootje bij bedrijventerreinen surveilleren. Dat zou niks voor mij zijn.'

Je toekomst ligt voorlopig nog bij de UvA?

'Ik ben geboren en getogen in Amsterdam en heb het aan de UvA erg naar mijn zin. Voorlopig blijf ik zeker hier. Als ik vrij ben ga ik lekker de stad uit, naar familie op de Veluwe bijvoorbeeld.' ■

Fluitend door het leven

Eryk Nowak (33) komt oorspronkelijk uit Polen en woont nu vijftien jaar in Nederland. Sinds vijf maanden geeft hij de kantine van het PCH kleur door zijn vrolijke verschijning en zijn fashioncommentaar vanachter de kassa.

Hoe ben je op de UvA terechtgekomen?

'Ik ben geboren en opgegroeid in Polen. In de zomer gingen we liften naar Nederland om te werken, in de tulpenbollen bijvoorbeeld. Mijn verblijf hier was uiteindelijk een 'extended vacation'. Voordat ik hier bij de UvA terechtkwam, werkte ik eerst in een restaurant. Het was een mooie tijd: veel fooi, veel drinken. Maar je leeft 's nachts en overdag slaap je en mis je alles. Daarna heb ik vijf jaar in een kledingwinkel gewerkt. Daar had ik uiteindelijk geen zin meer in. Ik had het gehad met alle kapsones mensen die daar kwamen shoppen: te dikke, brutale jongeren die zich in te kleine merkkleding propten. Omdat ik homo ben, kreeg ik vaak vervelende opmerkingen naar mijn hoofd. Ik had steeds vaker ruzie en was wel klaar met dat wereldje. Ik was ook lichtelijk fashionobsessed: op een gegeven moment had ik 13 paar cowboylaarzen en wist ik echt niet meer wat ik aan moest trekken. Het was tijd voor iets anders. Via Randstad uitzendbureau ben ik hier beland. Ik liep vroeger vaak langs dit gebouw en was altijd al benieuwd naar hoe het er vanbinnen uitzag.'

Hoe ziet je gemiddelde werkdag eruit?

'Ik begin om een uur of acht. Dan doe ik met mijn collega's het voorbereidende werk: brood afbakken, een beetje snijden. Deze locatie is heel gezellig. Ik heb ook in de UB gewerkt, daar is het saaier.'

Het werken hier bevalt je dus wel?

'Overall waar ik kom maak ik er wat van, Mijn motto is echt 'fluitend door het leven'. Ik heb hier fantastische collega's, we hebben heel veel lol.'

Je toekomst ligt voorlopig nog bij de UvA?

'Ja, voorlopig blijf ik zeker hier, maar: you never know! Vroeger wilde ik altijd illustrator worden. Ik schilder in mijn vrije tijd en mijn schilderijen hangen bij vrienden aan de muur. Wie weet ga ik daar ooit nog iets mee doen. En anders lijkt iets bij de radio of televisie me ook heel leuk. Nederland is voor mij in elk geval altijd Amsterdam geweest. Mijn drie broers en zusje wonen nog in Polen, maar ik wil hier niet meer weg.' ■

Uitlenen met interesse

Saskia Speur-Verschueren (33) werkt sinds tien jaar in de bibliotheek van het P.C. Hoofthuis.

Hoe ben je op de UvA terechtgekomen?

'Oorspronkelijk kom ik uit Teteringen, vlakbij Breda. Tijdens een vakantie heb ik mijn man ontmoet. Hij komt uit Noord-Holland en had een baan in Amsterdam. We zijn in Amsterdam gaan samenwonen. Ik heb de Gemeenschappelijke opleiding voor archief, bibliotheek, documentatie en

informatiebewerking (GO) gevolgd in Den Haag en was op zoek naar werk in een bibliotheek. Vervolgens heb ik op het juiste moment een open sollicitatiebrief naar de Centrale Universiteitsbibliotheek gestuurd: ze hadden net iemand nodig. Ik ben in 1999 begonnen als uitzendkracht in de UB en nu woon ik in Almere en werk vier dagen per week in de bibliotheek. Een dag per week heb ik ouderschapsverlof voor mijn dochtertje van 2,5 en zoon van 1 jaar oud.'

Hoe ziet je gemiddelde werkdag eruit?

'Ik ben er meestal rond een uur of half 9 en werk tot ongeveer 17.00 uur. Naast het uitlenen en innemen van boeken en het verstrekken van informatie aan klanten verwerken ik - en mijn collega's natuurlijk - nieuwe boeken in de catalogus, beveilig ze en voorzie ze van etiketten en stempels. Boeken en tijdschriften zetten we terug in de kast. Daarnaast administreren we en zoeken we vermiste boeken en rappelleren we boeken bij wanleners. Daarnaast verzorgen we interbibliotheecair leenverkeer zodat studenten boeken uit het hele land kunnen lenen. Als er tijd over is brengen we de bibliotheek verder op orde, onder andere door het houden van standcontroles: controleren of alle boeken op de juiste plaats staan en alles er is wat in de catalogus staat. Binnenkort gaat er een aantal zaken veranderen: er komt een automatisch uitleensysteem. Er zal dan meer tijd vrijkomen voor andere taken, zoals het verstrekken van vakspecialistische informatie.'

Wat is er leuk aan het werken tussen de studenten?

'Ik ben zelf geïnteresseerd in heel veel verschillende studierichtingen en vind het erg leuk om te zien wat iedereen komt lenen. Ik vond daarom het werk in de bibliotheek van filosofie bijvoorbeeld heel interessant. Het contact met de studenten is eigenlijk altijd leuk. Een enkele keer krijg ik een vervelend iemand aan de balie, maar ik vind het dan juist een uitdaging om er toch iets van te maken. Ik heb zelf ook wel eens mijn dag niet.' ■